

dend bei so v. a. beschäftigt mit: वत्सपालनं PĀNĀR. 4, 1, 22. — d) beiläufig hinzutretend, accessorisch: भाव, रस H. 295. SĀH. D. 33. 45. 208. 234. 245. 600. 28, 9. 81, 5. 245, 10. Davon nom. abstr. संचारिन् n. 75, 5. — e) fortbewegend: नाडी प्राणसंचारिणी MAITRĪJUP. 6, 21. — f) bei sich führend: विज्ञातद्रव्यं KĀM. NĪTIS. 7, 47. — g) st. सुखं HARIV. 3499 liest die neuere Ausg. सुखसंचार wo man sich angenehm ergeht. — 2) m. a) Räucherwerk, der vom Verbrennen von Räucherwerk aufsteigende Rauch TRĪK. 2, 6, 38. — b) Wind ÇABDĀK. im ÇKDR. — 3) f. संचारिणी eine best. Pflanze, = हंसपदी RĀGĀN. im ÇKDR. — Vgl. तनु°, देह°, शीघ्र°.

संचार्य (von चर् mit सम्) adj. 1) zugänglich: अ° unzugänglich für (instr.) HARIV. 3637. — 2) zu Wege gebracht werdend, vermittelt: प्राणो मुखनासिकासंचार्या हृदयवृत्तिः ÇĀMĀ. zu Bṛh. ĀR. UP. S. 288.

संचालक MBH. k. 86 fehlerhaft für संचारक (wie H. an. 3, 40 liest) Führer.

सञ्चाली f. der Same von *Abrus precatorius* Lin. (गुञ्जा) JOKTĪKĀLPATARU im ÇKDR.

संचिकीर्षु (vom desid. von 1. कर् mit सम्) adj. zu veranstalten beabsichtigend: आद्वैतवृत्तादि° KULL. zu M. 5, 86.

संचिन्तित्वा (vom desid. von 1. तिप् mit सम्) adj. eine kurze Darstellung zu geben beabsichtigend VARĀH. BṚH. S. 86, 10.

संचिति (von 1. चि mit सम्) f. 1) Schichtung ÂÇV. GRH. 4, 2, 22. Titel des 9ten Buchs im Çatapathabrāhmaṇa. — 2) das Sammeln, Sparen: स्वल्पधनस्य संचितिर्बलम् Spr. (II) 7200.

संचित्रा (सम् + चित्र) f. *Salvinia cucullata* Roxb. ÇABDĀR. im ÇKDR.

संचिन्त्य (von चित् mit सम्) adj. 1) woran man denken muss, zu erwägen, in Betracht zu ziehen JĀGĀ. 2, 275. MBH. 13, 4464. — 2) zu betrachten, anzusehen als (°वत्): पुत्रवत्ते ऽपि संचिन्त्याः Spr. (II) 5320. — Vgl. डु°.

संचिन्वानक (von संचिन्वान, partic. von 1. चि mit सम्) adj. mit Sammeln (von Reichthümern) beschäftigt Spr. (II) 6692.

संचिष्कारिषु (vom desid. des caus. von 1. कर् mit सम्) adj. Jmd (acc.) die (letzte) Weihe ertheilen zu lassen beabsichtigend MBH. 15, 706. संचस्कारिषु ed. Bomb. und NILAK.

संचोवर्य, °पते = चीवराण्यर्षयति und परिधत्ते P. 3, 1, 20 nebst Vārtt. 2. = चीवराणि संमार्शयति und परिधत्ति Vop. 21, 17.

संचूर्त् (von चर्त् mit सम्) f. das Zusammenheften, Schliessen RV. 9, 84, 2.

संचेय (von 1. चि mit सम्) adj. P. 3, 1, 130, Schol. zu sammeln, anzu-sammeln Spr. (II) 743, v. l.

संचोदक (vom caus. von चुद् mit सम्) nom. ag. Antreiber als N. pr. eines Devaputra LALIT. ed. Calc. 249, 11.

संचोदन (wie eben) 1) n. das Antreiben, Anfeuern: तव संचोदनार्थम् HARIV. 3059. — 2) f. आ Reizmittel MBH. 12, 11378.

संचोदयितव्य (wie eben) adj. anzutreiben, anzufeuern HARIV. 4554. संचोदयितव्य die neuere Ausg.

संक्षेप (von क्षेप् mit सम्) n. das Speien, Bez. einer der zehn angeblichen Arten, auf welche eine Eklipse endet, VARĀH. BṚH. S. 5, 81. 87.

संक्षेत् (von 1. क्षिद् + सम्) nom. ag. Zerhauer, Löser सर्वसंशय° MBH. 14, 945.

संक्षेत्त्य (wie eben) adj. zu zerhauen, zu lösen: संशय MBH. 12, 4231.

सञ्ज, सञ्जति DHĀTUP. 23, 18 (सङ्गे, परिषङ्गे). P. 6, 4, 25. Vop. 8, 102.

असाङ्गीत् (s. u. प्र), ससञ्ज, ससञ्जतुम् und ससञ्जतुम् Vop. असञ्जतः सञ्जयामि (vgl. unter आ und क Ar. 2 aus Siddh. zu P. 7, 2, 10); partic. सञ्जते. 1) anhängen, zusammenhängen ÇĀMĀ. Br. 24, 1. यद्युङ्गं पृथिवीमसञ्ज sich hängen an TBH. 1, 4, 3, 3. — 2) act. hängen bleiben, sich anheften: ससञ्जुः (ससञ्जुः ed. Calc.) — मतेभकटेषु फलरेणवः RAGH. 4, 47. — 3) pass. सञ्ज्यते hängen (intrans.) an ÇAT. Br. 10, 2, 6, 8. 14, 6, 9, 28. 44, 6. gewöhnlich mit Assimilation सञ्जते (episch auch सञ्जति, welches DHĀTUP. 7, 22 als bes. Wurzel in der Bed. गति angeführt wird; vgl. संसञ्जतुम् unter सम्) an Etwas (loc.) gehängt —, geheftet werden; hängen —, stecken bleiben:

गुणेन सञ्जते (in dieser rein passiven Bed. wäre wohl richtiger सञ्जते) देहः PĀNĀR. 2, 8, 31. सामञ्जत् शिचस्तत्याम् BHĀG. P. 7, 2, 52. यथा नभः सर्वगतं न सञ्जते 43. MBH. 5, 2223. येषां नोपरि नाधश्च न तिर्यक्सञ्जते गतिः R. 5, 53, 20. 69, 18. 4, 28, 27. सञ्जमानः पदे पदे HARIV. 9437. वाचा सञ्जमानया 4856. MBH. 1, 7769. R. 2, 58, 11 (13 GORR.). 60, 4. 64, 10.

stecken bleiben so v. a. anstehen, zögern MBH. 1, 7176. R. 4, 28, 23. Spr. (II) 5625. act.: पादपादेषु सञ्जती R. 3, 58, 13. सञ्जतु चक्रेषु MBH. 7, 8538. HARIV. 4759. नहि बाणा मयोत्सृष्टाः सञ्जतीह शरीरिणाम्। कायेषु

bleiben nicht stecken so v. a. durchbohren, fliegen hindurch MBH. 5, 7045. geheftet sein auf, hängen an so v. a. sich hingeben, sich beschäftigen mit, mit den Gedanken, mit dem Herzen bei Jmd oder Etwas (loc.) sein; med.: कस्यास्त्वयि न सञ्जते मनो दृष्टिश्च BHĀG. P. 9, 14, 20. कर्मसु सञ्जते MBH. 3, 63. 15157. R. 4, 61, 57. 5, 47, 17. BHĀG. P. 6, 2, 46. तस्मिन्कर्मणि

Spr. (II) 7393. गुणकर्मसु BHĀG. 3, 29. गुणेषु BHĀG. P. 8, 3, 44. कामभोगेषु R. 4, 34, 28. अकार्येषु Spr. (II) 6683. fgg. KĀM. NĪTIS. 17, 56. विवर्त्मसु 5, 52. व्यसने 7, 8. न ते लोकेष्वसञ्जतः (so ist zu lesen; vgl. MUIR, ST. 4, 331) निरपेक्षाः प्रजासु ते VP. 1, 7, 7. गृहे BHĀG. P. 5, 18, 13. उपधर्मेषु 4, 19, 25. इन्द्रियार्थेषु 22, 52. असत्कास्त्रेषु 7, 13, 7. अत्र Spr. (II) 5103. BHĀG. P. 1, 3, 36. 10, 24. 11, 3, 5. माता पिता चेति राम सञ्जते यो नरः Spr. (II) 1501.

BHĀG. 3, 28. BHĀG. P. 3, 15, 27. act.: यत्र वा दृष्टिर्न सञ्जति MBH. 1, 7694. कस्या मनस्ते — स्त्रिया न सञ्जिदुजयोः BHĀG. P. 4, 25, 42. सञ्जति पुरुषे नार्यः MBH. 13, 2391. विषयेषु M. 6, 55 (v. l. med.). Spr. (II) 808. BHĀG. P. 3, 23, 54. 2, 1, 39. — 4) partic. सञ्जते anhängend, anhaftend AV. 5, 13, 1. तत्र तत्र हि दृश्यते सक्ताः कनकविन्दवः R. 2, 88, 9. कौशेयतत्त्वः 10. कङ्कपत्ने । सक्ताङ्गुलिः कर्ः RAGH. 2, 31. विमोचयती शाखामु वल्कलम-

सक्तमपि ÇĀK. 45. अन्योऽन्यसक्ताः (तिस्रो मात्राः) PRAÇNOP. 5, 6. असक्ता बाहुः an Nichts geklammert, frei R. 3, 75, 6. मालया कण्ठसक्तया 4, 12, 47. कस्माद्भारि तिष्ठेच्च सक्तः so v. a. wie angenagelt MBH. 5, 944. किं भित्तिसक्तत्वं तिष्ठस्यालिखितो यथा KATHĀS. 72, 290. इषूनसक्तास्वरितः प्राक्षिपोत् nicht hängen bleibend, durchfliegend MBH. 14, 2189. असक्तं (अशक्तं die ältere Ausg.) च रथो याति HARIV. 9741. तव भर्तृसक्ते! (so ed. Bomb.) ऽपमृत्युः PĀNĀR. 186, 24. मत्सक्ता स्त्रीकृत्या 221, 14. मुनिपुणप-

रमासक्ततत्त्व adj. (नृप) so v. a. übertragen, anvertraut KĀM. NĪTIS. 5, 92. सुराः सक्तवैरा (v. l. बद्ध°) दैत्यैः so v. a. im Streit befindlich ÇĀK. 48, v. l. बलव्यसन° (v. l. °पुक्त) steckend in, behaftet mit Spr. (II) 2872, v. l. मम सक्तम् so v. a. mir gehörig PĀNĀR. 222, 12. 15. असक्तम् adv. un-

unterbrochen H. 1471. HALĀI. 4, 13. स्वप KĀM. NĪTIS. 7, 57. geheftet —,